

مقدمه:

حوادث غیر مترقبه در هر زمانی و مکانی رخ می دهند. این حوادث علاوه بر خسارت های مالی فراوان هزاران کشته و زخمی بر جای می گذارند لذا امدادرسانی به مجروحان و مصدومان این حوادث اهمیت زیادی دارد و در این زمینه نقش بیمارستان ها حائز اهمیت فراوانی است. برای مقابله مؤثر با شرایط بحرانی ناشی از وقوع حوادث غیر مترقبه بیمارستان باید دارای یک برنامه عملیاتی از قبل تدوین شده یا Disaster plan بیمارستانی باشد. عدم وجود چنین برنامه ای موجب افزایش بی نظمی و سردرگمی خود و در نتیجه باعث گسترش ابعاد حادثه و وقه در ارائه خدمات بیمارستانی می گردد.

هدف اصلی از Disaster plan بیمارستانی، آماده سازی کارکنان و سایر منابع سازمان برای عملکردی مؤثر و کارآمد در زمان بحران است و لذا این طرح بایستی کلیه امور مربوط به حوادث اعم از نیروی انسانی تجهیزات و سایر نقلیه و... را دربرگیرد.

بایستی توجه داشت با توجه به متفاوت بودن شرایط و مقتضیات زمانی و مکانی هر بیمارستان **الگوی** وجود ندارد که بتوان آن را در تمامی بیمارستان ها بصورت یکسان به کار برد و این فقط اصول کلی و اساسی Disaster plan بیمارستانی است که ثابت و یکسان بوده و می تواند به سایر بیمارستان ها تعمیم یابد.

الگوی اولیه Disaster plan بیمارستانی

۱. فعالیت های قبل از وقوع حادثه:

بررسی و تعیین حوادث غیر مترقبه محتمل در منطقه؛ تعیین مدیر اجرایی Disaster plan بیمارستانی؛ بررسی فضاهای و ساختارهای پیرامونی جهت استفاده در زمان بحران؛ بررسی استحکام و مقاومت بیمارستان در زمان وقوع حوادث غیر مترقبه؛

برنامه ریزی در جهت استانداردهای مناسب اینمنی در حداقل زمان ممکن؛ پیش بینی سیستم ثبت اطلاعات در زمان وقوع حوادث؛ تشکیل گروه بحران؛ تشکیل کمیته حادث غیر مترقبه؛

۲. فعالیت های زمان وقوع حادثه:

اعلان کد حادثه توسط فرد مسئول و Disater plan فعال نمودن

بیمارستانی؛ تماس فوری با پلیس و آتش نشانی؛

اعلان فوری و قوع حادثه در سرتاسر بیمارستان؛

فراخوانی کادر درمانی در بیمارستان؛ در اسرع وقت؛

ابلاغ مسئولیت های اجرایی به مسئولین واحدها؛

آماده سازی بخش ها برای ارائه حمایت

فوري و مناسب؛

ساختمار و تشکیلات مهم در Disaster plan بیمارستانی

کمیته حادث غیر مترقبه

(الف) ترکیب کمیته: رئیس کادر پزشکی (ریاست کمیته) مدیر بیمارستان (مدیریت

حداده) رؤسای بخش تخصصی، مسئول پرستاری بیمارستان، مسئول اینمنی

بیمارستان، مسئول کاخداری بیمارستان (ب) وظایف کمیته حادث غیر مترقبه:

۱. نظرارت بر اجرای دقیق استانداردهای امدادرسانی در زمان حادثه؛

۲. تقویت عملکرد بیمارستان در رابطه با حادث غیر مترقبه؛

۳. برنامه ریزی جهت حفظ آمادگی دائمی بیمارستان در مشارکت فعال و

مؤثر در موقع بحرانی؛

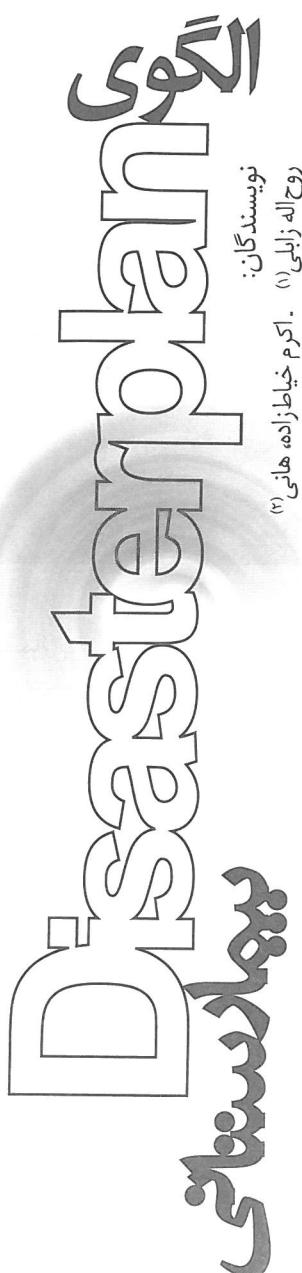
۴. تجهیز بیمارستان براساس ضوابط اعلام شده، به منظور افزایش آمادگی؛

۵. تشکیل مستمر و منظم جلسات بر اساس ضوابط ارزشیابی

در ظبیمارستان های عمومی؛

واحد تریاژ و مرکز کمک های اولیه

(الف) طبقه بندی بیماران بر اساس پروتکل تریاژ مجروحان بر حسب وضعیت

انبار، مرکز ثبت اسناد بانک خون و اورژانس.

منابع مورد استفاده:

۱. طرح جمع آوری اطلاعات در زمینه کاهش اثرات بلایای طبیعی دانشگاه علوم پزشکی ایران، معاونت بهداشتی، ۱۳۷۵.
۲. دستورالعمل استاندارد و ضوابط ارزشیابی بیمارستان‌های عمومی، وزارت بهداشت، ۱۳۷۶.
۳. کبریایی، علی، «میریت بیمارستان» ترجمه، انتشارات مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی، ۱۳۷۸.
- ۴- صدقیانی - ابراهیم ، سازمان و مدیریت بیمارستان، جلد ۲.
- ۵- انتشارات جهان رایانه - بخش ایمنی تهران ۱۳۷۷

*Kunders, Gopinath, Katakam:
Hospitals planning, Disigne and
Management, Mc Graw Hill,
1998.*

*Gupta, Parmer, Kant: "Emergency Medical Services & Disaster Management".pee,2001
Http://www.Coe-dmha.org/dv/flash.Htm*

پی‌نوشت‌ها:

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی
۲. کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی

۲. رابط بیماران و خویشاوندان آنها؛
۳. متوجه نمودن اطلاعات در مورد مجروحان.

محل موقت نگهداری اجساد(Morg) مهمترین هدف در واحد مورگ ثبت اطلاعات درخصوص اجساد است. اطلاعات ثبته شامل موارد زیر است:

۱. علائم شناسایی (جنس - سن - تقریبی - مشخصات ظاهری،...);
۲. تاریخ و زمان ورود به مورگ؛
۳. تاریخ و زمان خروج از مورگ؛
۴. لیست اموال شخصی؛
۵. مدارک مربوط به تحويل اجساد به مراجعت مربوطه.

استفاده از تخت‌های اضافی به منظور استفاده مطلوب از تخت‌های موجود، می‌توان بیماران با شرایط زیر را ترجیح نمود:

- بیماران OPD (سپایی)؛
- موارد جراحی کنیو؛
- بیمارانی که دوران نقاوت را می‌گذرانند؛
- بیمارانی که می‌توان در منزل از آنها مراقبت کرد.

واحدهای مهم دیگر در plan Disaster بیمارستانی واحد نقلیه، تأسیسات و مهندسی فنی،

- جسمانی: اولویت ۱. مجروحانی که باید سریعاً احیاء شوند؛

اولویت ۲. مجروحانی که نیاز فوری به جراحی دارند؛

اولویت ۳. مجروحانی که نیاز به کمک‌های اولیه و در صورت امکان جراحی دارند؛

اولویت ۴. مجروحانی که فقط نیاز به کمک‌های اولیه دارند.

ب) دستورالعمل‌های استاندارد در پروتکل تریاژ:

طبقه‌بندی بیماران بر حسب وضعیت جسمانی؛

ارسال بیماران بر حسب اولویت به محل‌های درمانی؛

الصاق برچسب مناسب با اولویت تخصصی به مجروحان؛

آماده سازی مورگ و سرداخانه.

مرکز پذیرش واحد اطلاع‌رسانی و روابط عمومی

(الف) وظایف واحد اطلاع‌رسانی و روابط عمومی هر Disaster plan

بیمارستانی:

۱. ارسال اطلاعات، پیام‌ها و اخبار به رسانه‌ها در صورت لزوم؛